

1-47(3).

ఏవ ముక్త్యాఽర్జున స్సంఖ్యే రథోపస్థ ఉపాపిశత్ |
విస్సృజ్య సశరం చాపం శోక సంవిగ్న మానసః ||

వెళ్ళబోసెను వృదిలోసి వేద నంత
జార విడిచెను విల్లంబు తేరి మీద
గుండెలోనున్న శోకంబు గూడుకట్ట
గోడుబెట్టుచు పార్థుండు కూతీనాడు.

2-13(4).

దేహీనోఽస్మిన్ యథా దేహే కౌమారం యౌవనం జరా |
తథా దేహుతగ ప్రాప్తిః ధీరస్తత్ర న ముహ్యతి ||

దేహమందున మార్పుల తీరుచూడు
ముద్దులొల్కు కౌమార మ్ము మొదటగల్గ
యౌవనుడు తుడిసి ముసలీ యగుటలేద ?
మరణము మనకు మరీయొక మార్పుకాదె !

2-22(5).

వాసాంసి జీర్ణాసి యథా విహు నవాసి గృహ్లాతి నరోఽపరాణి |
తథా శరీరాణి విహు జీర్ణాని అన్యాని సం యాతి నవాసి దేహీ ||

మాసిపోయిన దుస్తులు మార్చివెచి
వేడ్కతో గ్రొత్త బట్టలు వేసినట్టు
ప్రాతదేహము నావల్ బారసెచి
మార్పుకొనుదేహ దేహమున్ మరణమందు.

2-58(6).

యదా సంహరతే చాయం కూర్మోఽంగానీవ సర్వశః |
ఇంద్రియా జీంద్రియార్దేభ్యః తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిష్ఠతా ||

తనదు నంగము లన్నిటి తలపులోన
లోసి కిసిలాగి తాజేలు లొంగదీయ-
నట్టిరీతి యొగి వరుడు పట్టుబట్టి
పిషయములు సింద్రియముల వేరుచేసి
సిశ్చలంబుగు బుద్ధితో నిరతినీలచు.

2-70(7).

ఆపూర్యమాణ మచల ప్రతిష్ఠం సముద్రమాపః ప్రపిశంతి యద్వత్ |
తద్వత్ కామాః యం ప్రపిశంతి సర్వే స శాంతి మాప్నోతి న కామకామీ ||

సాధు యోగులు గంభీర సాగరములు
పిషయవాహినుల్ జొరబడ వీసమైన
కలతజెందక ఆత్మలో మెలగుచుండి
సిశ్చలంబుగు మనసుతో నిలతురెపుడు.

3-14(8).

అన్నా ద్భవంతి భూతాని పర్జన్యా దన్న సంభవః |
యజ్ఞా ద్భవతి పర్జన్యో యజ్ఞః కర్మ సముద్భవః ||

అఖిల భూతములును బుట్టు నన్నమందు
పంటలకు కారణము గద వర్షమీలను
యజ్ఞములజేయ వర్షము లవనిగురియు
అవసరము కర్మకాండలు యజ్ఞములకు.

4.36(9)

అపి చేదసి పాపేభ్యః సర్వేభ్యః పాపకృత్తమః |
సర్వం జ్ఞాన స్థవేనైవ వృజినం సంతరిష్యసి ||

పాపులందు నీవు పరమ పాపివైన
దిగులు చెందంగ బనిలేదు దిక్కులేక,
నాణ్యమైనట్టి నీకొక జ్ఞాననొక

పాప జలధీని దాటించ పదిలపడగ.

5.10 (10)

బ్రహ్మణ్యాధాయ కర్మాణి సంగం త్యక్తా కరోతి యః |
తీప్యతే న స పాపేన పద్మపత్ర మివాంభ సా ||

ఫల ము పర మాత్మున కు స మర్పణ ముజేసి
క ర్మములజేయ వాసిసి గట్టబోవు,
పాపపంకిల మంటదు వాసికె పుడు
తా మరా కును నీర మ్ము తడుపునటుల.

సర్వం శ్రీ కృష్ణార్పణ మస్తు.
1వ అక్టోబర్, 2005